

POHROMEK (1) *sb m*

N pl pohr(o)mki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład); poza tym XVII w.: pogromek.

Dem. od „pogrom” ‘klęska, szkoda’; przen: COż chcefz czynić moy namilfzy brácie/ Gdy ty pohromki przypadáią ná cię/ Pátrz iáko fwiát námi dziwnie toczy/ Tuż práwie w oczy. Iáko nas ciągnie ná łwe wżeteczności/ A cnotá święta ná cne pocźciwości/ Pátrrze iáką z nią za wżdy burdę broi / Nas dziwnie łtroi. RejZwierc 116.

SBu